పరలోకమున్నదా?

గ్రంథకర్త:

శ్రీ ముదిగొండ మల్లికార్జునరావుగారు

ప్రకాశకులు:

దివ్యవాణీ సుకృతి ప్రాసాదము

సికింద్రాబాదు

శ్రీ పరమేశ్వరాయనమః.

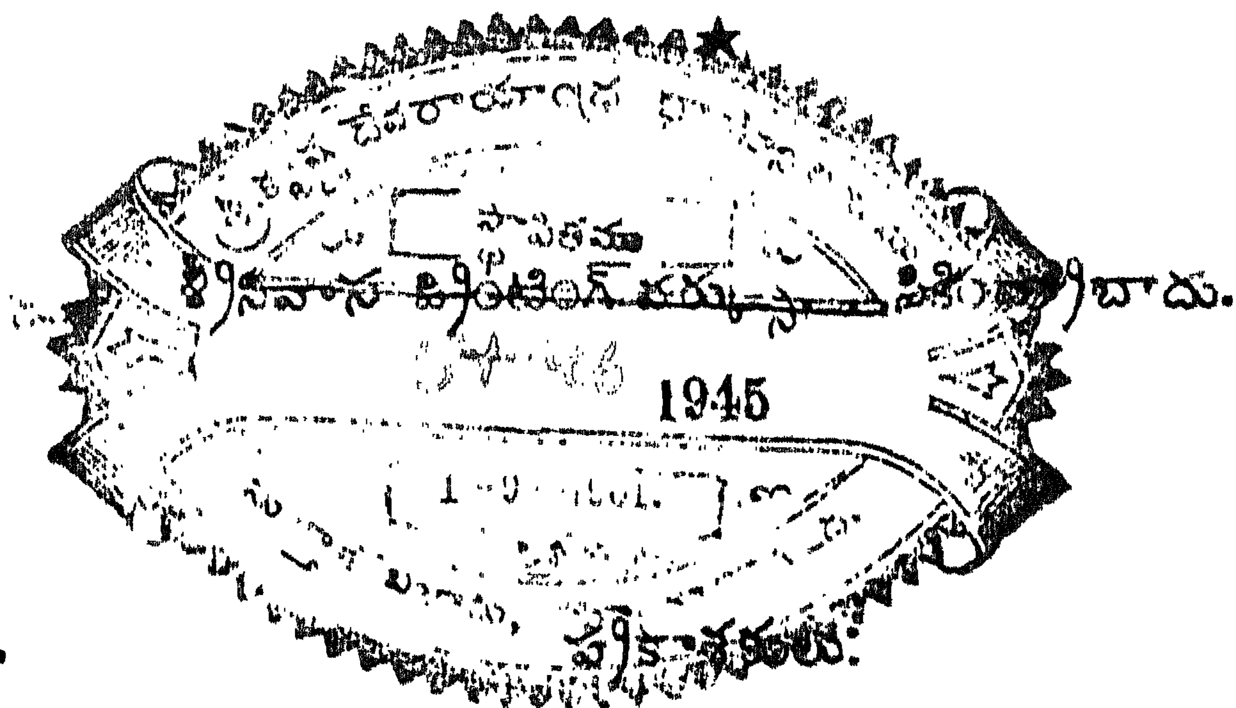
దివ్యవాణీ సుకృతిప్రాసాదము. 10 వ సుకృతి.

పరలోకము - జన్మాంతరతత్త్వము

రచయిత:

శ్రీ ముదిగొండ మల్లికార్జునరావుగారు

శ్రీనివాస ప్రింటింగ్ వర్క్సు, సికింద్రాబాదు.

1945

ప్రకాశకులు:

దివ్యవాణీ సుకృతి ప్రాసాదము

సికింద్రాబాదు

 వెల: 0-8-0

మనవి

సరసులారా!

దివ్యవాణీ సుకృతిప్రాసాదమునందు "పరలోకము_జన్మాంతర తత్త్వము" అను పేరఁ బరగు నీ కృతి 10 వ సుకృతిగా బ్రచురింపబడినది. శ్రీ స్వామి దయానందులవారి ధర్మవిజ్ఞానములోని యొకింత భాగము గైకొని శ్రీ ముదిగొండ మల్లికార్జునరావుగారు వ్రాసి యీ సుకృతిప్రాసాదమున బ్రచురించుటకొసంగిరి. ఇందద్భుతవిషయము లున్నట్లు చదివినచో మీరే యెఱుంగగలరు. పరలోకము, జన్మాంతరము, దయ్యములు లేవని వాదించువారిద్దానిని దప్పక చదువ దగినదని మనవి జేయుచున్నాము.

11-6-45
సికిందరాబాదు.

చివుకుల అప్పయ్యశాస్త్రి
సంపాదకుడు.

పరలోకము - జన్మాంతర తత్త్వము

మరణించినపిదప మనుష్యుడేమగును? ఈస్థూలశరీరము భస్మమగుటతోడనే ఇది యంతయును ముగిసిపోవునా, లేక, పిదప మరియేదైన లోకమునకు పోవలసియుండునా? యను ప్రశ్న మాత్రము జ్ఞానులకును, అజ్ఞానులకును, బీదలకును, ధనికులకును, మూర్ఖులకును, పండితులకును, అందరకును హృదయమం దప్పుడప్పుడు కలుగుచునేయుండును. ఐహికవిషయభోగముల యందే నిమగ్నుడై ఉచ్ఛృంఖలముగ విహరించెడి విషయభోగి సహితము ఒకానొకప్పుడు, నాజీవితమంతయును ఇట్టులనే గడచునా? నేనొనర్చు పాపము ననుభవించెడి అదృశ్య లోకమేదైన ఉన్నదా? యని సందేహించును!

తమ అఖండతపఃప్రభావముచే జన్మజన్మాంతరరహస్యముల నన్నిటిని కరతలామలకమొనర్చుకొని, జననమరణరహితమగు కేవల ఆత్మవస్తువునందే ఆనందించి, తమ ఆత్మజ్ఞానముచే తాము కనుగొనిన పరలోకతత్త్వరహస్యములను సర్వప్రపంచకల్యాణార్థము, భారతీయ మహర్షులు ప్రకటించి యున్నారు. ఈవిషయమును మహాభారత అశ్వమేధ పర్వ 17 అధ్యాయమునందు వేదవ్యాసు డిట్లు వ్రాయుచున్నాడు—

యథాంధకారే ఖద్యోతం లీయమానం తతస్తతః
చక్షుష్మన్తః ప్రపశ్యన్తి తథాచ జ్ఞానచక్షుషః

పశ్యన్త్యేవం విధం సిద్ధా జీవం దివ్యేన చక్షుషా
చ్యవంతం జాయమానంచ యోనించాను ప్రవేశితమ్॥

నేత్రములుగల మనుష్యుడు అంధకారమునందు మిణుగురుపురుగులను బాగుగా చూడగలిగిన యట్లే, ఆత్మజ్ఞానియగు పురుషుడు ఆత్మ స్థూలశరీరమును ప్రవేశించుట సహితము తన దివ్యదృష్టితో చూడగలడు.

భగవద్గీతయం దిట్లు చెప్పబడి యున్నది.

“ఉత్క్రామన్తం స్థితంవాపి భుంజానంవా గుణాన్వితం
విమూఢా నానుపశ్యన్తి పశ్యంతి జ్ఞానచక్షుషః”

జీవాత్మ శరీరమునం దెట్లుండునో, ఎట్లు ప్రవేశించునో, త్రిగుణముల నాశ్రయించి ఎట్లుభోగించునో, దీనినంతయును జ్ఞానదృష్టిసంపన్నులగు మహాత్ములు బాగుగా చూడగలరు. మూఢులగు మనుష్యులు చూడజాలరు.

కాబట్టి, పరలోకమును గురించి ఆలోచించుట జీవునకు సహజప్రవృత్తియని తెలియనగుచున్నది. బలాత్కారముగ వివేకమనువస్తువును మనస్సునుండి తొలగించి వేసిననే తప్ప, ఈప్రబలమగు నైసర్గికలక్షణము నశింపజాలదు.

ఇదేవిషయమును జేమ్సు తామ్సన్ గా రిట్లు వ్రాయుచున్నారు——

If there be no continued life, what strange aspect is cost thereby on the obligation that an honest man feels to tell the truth at all costs! How foolish seems the honesty of a bankrupt

whom a lie might have kept rich! What a mistake is the voluntary death for another's sake of the sea-man or the patriot who might have served him-self or the martyr's death at the stake, in order to be loyal to truth, Faith or Conscience! Unless we are ready to accept as the models of wise and true men those who brazenly throwover-board all inconvenient scruply about integrity, justice, patriotism, we must accept those commending ideals as pointing to a realm above the senses and beyond the view of death.

(James Thomson Bisry Ph, D.)

నిజముగా, పరలోకమే లేనియెడల మనుష్యులు సత్ప్రవర్తన గలిగి యుండవలసిన కారణ మేమున్నది? ఒక అసత్యమును పల్కినంతమాత్రమున లక్షాధికారిగా కాగలిగిన మనుష్యుడు సత్యమునే పలికి నిర్ధనుడు కావలసిన అవసర మేమున్నది? అప్పుడు దేశభక్తి, పరోపకారము, కష్టసహనము, ధర్మప్రేమ మొదలగునవి యన్నియును వెర్రిపనులగును! ధర్మాచరణమందలి కష్టములకు భయపడి ధర్మమును త్యజించిన పిరికిపందలే మనకు ఆదర్శము కానియెడల, పరలోకమున్నదని నిస్సంకోచముగ చెప్పనగును.

పరలోకమందలి సంపూర్ణతత్త్వమును నిర్దుష్టముగ తెలిసికొనజాలకపోయినను, మహమ్మదీయ, క్రైస్తవ మతస్థులు సహితము పరలోకమున్నదనియే అంగీకరించుచున్నారు.

సుప్రసిద్ధ పాశ్చాత్యవిద్వాంసులగు బెల్ఫోర్టు స్టూఅర్టు, పి. జి. టాట్ గారిట్లు వ్రాయుచున్నారు.

The great majority of mankind have always believed in some fashion in a life after death' many in the essential immortality of the soul. But it is certain that we find many dis- believers in such doctrins, who yet retain the noble attributes of humanity. It may however, be questioned whether it be possible even to imagine the great bulk of our race to have lost their belief in a future state of existence and yet to have retained the virtues of Civilized and well ordered Communities.

(The Unseen Universe)

ప్రపంచమందలి మనుష్యులలో అనేకులు పరలోకమందు విశ్వాసమును గల్గియున్నారు. ఆత్మ చిరస్థాయి యని విశ్వసించుచున్నారు. ఈసిద్ధాంతమునందు నమ్మకము లేనివారు సహితము కొందరు సత్ప్రవర్తనను గూర్చి బోధించుచున్నారు. పరలోకమునందును, జన్మాంతరమునందును విశ్వాసము లేనివారు సుసభ్యమును, సువ్యవస్థితము నగు జాతి యొక్క లక్షణముల నెట్లు పొందగలరు?

ప్రాచీనగ్రీకు, ఈజిప్షియను జాతుల మతగ్రంథములను పరిశీలించినను పరలోకమును, పునర్జన్మయు నున్నట్లు స్పష్టము కాగలదు. ఒక ఆంగ్లగ్రంథమునం దిట్లు వ్రాయబడియున్నది—

The re-incarnation of souls is not a new idea; it is on the contrary, an idea as old as humanity

itself. It is the metampsychosis, which from the Indians passed to the Egyptians from the Egyptians to the Greeks and which was afterwards professed by the Druids.

(The Day after Death)

జీవునికి పునర్జన్మము గలదనెడి సిద్ధాంతము నేటిది కాదు. జీవు డెప్పు డుద్భవించెనో నాటినుండియును ఈసిద్ధాంతమున్నది. ఇది భారతీయులనుండి ఈజిప్షియనులకును, వారినుండి గ్రీకులకును, వారినుండి డ్రూయిడులకును వ్యాపించెను.

ఈవిధముగ, ఇతరమతస్థుల గ్రంథములయందు పరలోక పునర్జన్మల నంగీకరించిన ప్రమాణము లనేకములు కాన్పించుచున్నవి. కొందరు స్థూలదృష్టి పరాయణులగు ప్రత్యక్షవాదులు మాత్రము దీనినంగీకరించుటలేదు. కావుననే, ధర్మశాస్త్రములు వీరిని నాస్తికుల శ్రేణియందు చేర్చినవి. శివపురాణమునం దిట్లు వ్రాయబడియున్నది—

"యజ్జీవాస్తి సుఖం దుఃఖం సుకృతైర్దుష్కృతైరపి
తథాపరత్రనాస్తీతి మతిర్నాస్తిక్యముచ్యతే"

పుణ్యపాప కర్మానుసారముగ ఇహలోకమందును, పరలోకమందును జీవులకు సుఖము లభించుననెడి విశ్వాసము గలవారే ఆస్తికులనబడుదురు.

కైయటుడును సహిత మిట్లు వ్రాయుచున్నాడు.

"పరలోకోఽస్తీతి మతిర్యస్య స ఆస్తికః తద్విపరీతో నాస్తికః"

పరలోకమునందు విశ్వాసముగలవారే ఆస్తికులు. పరలోకమునందు విశ్వాసము లేనివారే నాస్తికులు.

ఈ నాస్తిక్యమును ఖండించి, తన యోగప్రక్రియ వలన పరలోకమును చూపించిన పతంజలిమహర్షి యోగ సూత్రములయందు తృతీయ, ద్వితీయ పాదములలో నిట్లు వ్రాయుచున్నాడు —

"సంస్కారసాక్షాత్ కరణాత్ పూర్వజాతిజ్ఞానమ్
సతిమూలే తద్విపాకో జాత్యాయుర్భోగాః"

సంస్కారముమీద సంయమ మొనర్చుటచే పూర్వ జన్మజ్ఞానము కల్గును. మనుష్యుడు ఇహలోకమునం దొనర్చు కర్మయొక్క తీవ్రసంస్కారమువలననే రాబోవు జన్మయందు భిన్నభిన్న జాతులు, ఆయుసు, సుఖదుఃఖములు లభించును.

ఈలోకమునకు, అనగా ఈమృత్యులోకమునకుభిన్నమైనలోకము లన్నియు పరలోకము లనబడును. భువఃస్వర్గాదికర్మలవలన లభించెడి ఊర్ధ్వలోకములును, ఆసురకర్మవలన లభించెడి అతల వితలాది అధోలోకములును, అసత్కర్మలవలన లభించెడి దుఃఖమయ నరకాదిలోకములును, పరలోకము లనబడును. కాని, సామాన్యముగ పరలోకమనినయెడల పితృలోక, నరకలోక, ప్రేతలోకాదులే వ్యవహరింపబడును. కావున ఈపుస్తకము నందు ఈలోకములనుగురించియే సంక్షిప్తముగ వ్రాయబడును.

పరలోకమునుగురించి పాశ్చాత్యవిద్వాంసులనేకులు గొప్పగొప్ప పరిశోధనలొనర్చుచున్నారు.

సర్ ఆర్థర్ కోనండాయిల్ గారు "ది న్యూ రెవలే షన్" అను గ్రంథమునందిట్లు వ్రాయుచున్నారు.

In the next century this will be astonishingly perceptible to the minds of men. I will also make a statement which you will surely see verified. Before the clear revelation of spirit communication there will be a terrible war in different parts of the world.

(The New Revelation P. 12)

మిస్ పైపర్ అను దొరసాని, పరలోక విషయదృష్టి వలన అనేక సంగతులను తెలుసుకొనినది. యూరపునందొక గొప్ప యుద్ధము రాబోవుచున్నదనియు, పరలోకమందలి ఆత్మలతో మనుష్యులు మాట్లాడుటకు వీలగు ఉపాయములను త్వరలోనే మనుష్యులు తెలుసుకొనగలరనియు, ఆమె చెప్పినది. ఈ విషయమిప్పుడు అమెరికా యందును, యూరపునందును ప్రత్యక్షముగ నున్నది!

పరలోకమందలి ఆత్మలతో మాట్లాడుటను గురించి కోనండాయిల్ గారిట్లు వ్రాయుచున్నారు.—

It comes in the main through automatic writing where the hand of the human medium is controlled, either by an alleged dead human being as in the case of Miss Julia Ames or by an alleged higher teacher, as in that of Mr. Stainton Moses. These written communications are supplemented by a vast number of trance utterances and by the

verbal messages of spirits, given through the lips of mediums. Sometimes it has even come by direct voices, as in the numerous cases detailed by Admiral Usborne Moore in his book "The Voices" Occasionally it has come through the family circle and tabletilting as for example in the two cases I have previously detailed within my own experience. Sometimes as in a case recorded by Mrs. De morgan, it has come through the hand of a child.

(The New Revelation. P. 61-62)

సాధారణముగా పరలోకమందలి ఆత్మలు, ఒక వ్యక్తి యొక్క చేతియందు ప్రవేశించి తాము తెలుపవలసిన విషయములను వ్రాతపూర్వకముగ తెలుపును. కొన్ని సందర్భములయందు "మీడియము"ల మాటలద్వారా, మరికొన్ని సందర్భముల యందు ప్రత్యక్ష ఆకాశవాణి ద్వారా ఇది సంభవించుచుండును. పీఠాసనము, ఇద్దరు ముగ్గురు మనుష్యుల సర్కిలు, పసిపిల్లలచేయి మొదలగువానిద్వారా కొన్నికొన్ని సందర్భములయందిది జరుగుచుండును. ఎవరైనను ఈ మాటలనువిశ్వసించని యెడల ఇది అంతయును ఏదో ఒక మూర్ఛావస్థ యందు జరుగునని ఎవరైన సందేహించినయెడల వారికిట్లు డాయల్ గారు జవాబుచెప్పుచున్నాడు.—

Again, if Miss Julia Ames can tell Mr. Stead things in her own earth life of which he could not have cognisance and if those things are shown, when tested, to be true, then one is more inclined

to think that those things which cannot be tested are true also. Or once again, if Raymond can tell us of a photograph no copy of which had reached England and which proved to be exactly as he described it and if he can give us, through the lips of strangers all sorts of details of his home life which his own relatives had to verify before they found them to be true, is it unreasonable to suppose that he is fairly accurate in his description of his own experiences and state of life at the very moment at which he is communicating? Or when Mr. Arthur Hill receives messages from folk of whom he never heard and afterwards verifies that they are true in every detail, is it not a fair inference that they are speaking truths also when they give any light upon their present condition?

(The New Revelation, P. 64--65)

మిస్టర్ స్టెడ్ గారితో మిస్ జూలియా ఏమ్స్ అనేక విషయములను చెప్పెను. ఆ సంగతులను ఆతడు అంతకు క్రిత మెప్పుడును వినియుండలేదు. కాని ఆవిషయముల నన్నింటిని పరిశీలించినమీదట అవి యన్నియు సత్యములనియే ఋజువాయెను. మరియొకసారి రేమాండ్ ఒకఫోటోనుగూర్చి చెప్పియుండెను. దానికాపీ ఒక్కటియైనను ఇంగ్లండునందు లేదు. కాని ఆ గృహములోనివారి బంధువులను కనుగొనిన పిదప ఆ ఫోటోను గూర్చి వారు వర్ణించిన దంతయు సత్యమే యని తెలిసెను. మిస్టర్ ఆర్థర్ హిల్ గారు తనకు తెలియని పెక్కుమందినుండి

పరలోక సందేశముల నందుకొనెడివాడు. తరువాత ఆ విషముల న్నింటిని గురించియు పరిశీలించగా అవి యన్నియును యథార్థము లాయెను. ఈ విషయము లన్నింటిని గమనించిన యెడల పరలోకమునుగూర్చి మన మేమియును సందేహింపవలసిన అవసరము లేదు.

పై విషయములను సత్యములనిఋజువు చేయగల అనేక ఘటనలు పాశ్చాత్య దేశములయందు జరిగినవి. పరలోకమందున్న ఆత్మలు ఈ లోకమందలి మనుష్యులతో మాట్లాడుననియు మరణించినవారి ఆత్మలు తమ బంధువులను కలియుటకొరకు చాల పరితపించు చుండుననియు వారుఋజువు చేసి యున్నారు. సర్ ఆలివర్ లాడ్జిగారి పుత్రుండగు రేమాండ్ గడచిన ఐరోపా మహా సంగ్రామములో మరణించెను. ఆతని ఆత్మ తన తల్లి దండ్రులతోను తన స్నేహితులతోను కలియుటకెట్లు పరితపించు చుండెడిదో, వారితో మాట్లాడుట కెంత ఉత్సాహ పడెడిదో ఆ విషయమంతయును ఆలివర్‌లాడ్జి రచించిన "రేమాండ్" అను గ్రంథమునందు విపులముగ వర్ణింపబడి యున్నది. సర్ ఆలివరు లాడ్జిగారిట్లు వ్రాయుచున్నారు —

There is no real breach of continuity between the dead and the living .... I and some others have been gradually convinced. My son has given me convincing evidence, moreover he wants me to speek out and I shall. I am as convinced of continued existence on the other side of death, as

I am of existence here....... I shall go further and say I am reasonably convinced of the existence of grades of being not only lower in the scale than man but higher also, grades of every order of magnitude from zero infinity.— Raymond or Life and Death, by Sir Oliver Lodge.

"నేను మరికొందరు స్నేహితులును, ఈ విషయమును సంపూర్ణముగ అంగీకరించుచున్నాము. వాస్తవముగ పరలోక మందలి జీవులకును, మనలోకమందలి మనుష్యులకును విశేషమగు వ్యత్యాస మేమియును లేదు. నా కుమారుని విషయమువలన ఈ విషయము నాకు సంపూర్ణముగ అనుభవమైనది. మరణమునకు పూర్వము మనుష్యుడు జీవించి యున్నట్లే మరణానంతరము సహితము ఆత్మ జీవించియుండుననియే నా సిద్ధాంతము. అంతియేకాదు, మనుష్య లోకమునకు క్రిందను, పైనను, అనేక లోకములున్నవి. వానియందనేక జీవులు నివసించుచుండును."

మరణించినవాని ఆత్మ మనతో ఎట్లు మాట్లాడునో ఆ విషయమును గురించి ఆర్థర్ హిల్ గారిట్లు వ్రాయుచున్నారు.

A week after my father's funeral I was writing a business letter, when something seemed to intervene between my hand and the motor centres of my brain and the hand wrote at an amazing rate a letter, signed with my father's signature and pur-

porting to come from him. For a year after this letters came frequently and always at unexpected times. I never knew what they contained until I examined them with a magnifying glass. They were microscopic. And they contained a vast amount of matter with which it was impossible for me to be acquainted.

Unknown to me, my mother, who was staying some sixty miles away, lost her pet dog which my father had given her. The same night I had a letter from him condoling with her and stating that the dog was now with him. 'All things which love us and are necessary to our happiness in the world are with us here. A most sacred secret known to no one but my father and mother, concerning a matter which occurred years before I was born, was afterwards told me in the script with the comment:— "Tell your mother this and she will know, that it is I, your father, who am writing."—

(The New Revelation, P. 156-57)

కెప్టెన్ జేమ్స్ వర్టన్ ఇట్లు వ్రాయుచున్నాడు. నా తండ్రి మరణించిన పిదప ఒక వారమురోజుల తర్వాత నేను ఒక ఉత్తరమును వ్రాసుకొనుచుంటిని. నా చేతికిని, మనస్సునకును మధ్య ఏదో మూడవ వస్తువు ప్రవేశింప సాగెను. వెంటనే నా హస్తము త్వరత్వరగా ఏదో ఉత్తరమును వ్రాసి నా మరణించిన తండ్రియొక్క సంతకమును చేసెను. ఒక

ఒక సంవత్సరమునకు నా తండ్రి ద్వారా ఇట్టి ఉత్తరములనేకములు వచ్చెను. అక్షరములు చాల చిన్నవిగా నుండెడివి.., కొన్ని కొన్ని అక్షరములు తెలిసెడివి కావు. నేను నివసించు స్థలమునకు 60 మైళ్ళ దూరమునందు నా తల్లి నివసించుచుండెను. నా తండ్రిగారిచే ఆమెకు ఇవ్వబడిన ఒక కుక్క అకస్మికముగ మరణించెను. ఆ రోజు రాత్రి, నాతల్లిని దుఃఖింపవలదనియు, కారణమేమనగా ఆ కుక్క తనవద్దనే ఉన్నదనియు, నా తండ్రి నా ద్వారా వ్రాసెను. నా తల్లికి మాత్రమే తెలిసిన ఒక రహస్యమునుకూడ వ్రాసి ఈ విషయమును నీ తల్లితో చెప్పుము అనికూడ వ్రాసెను.

ఇటులనే పరలోకమందలి ఆత్మలను చూచునట్టి ఉపాయములను సహితము పాశ్చాత్యులు కనిపెట్టిరి. సర్ ఆలివరు లాడ్జిగారు "సర్వైవల్ ఆఫ్ మాన్" అను గ్రంథమునందొక ఘటనను వర్ణించినాడు. ఆ ఘటనను మిస్ ప్యాకెట్‌ను గురించి. డాక్టర్ హాసర్గారు తెలిపియుండిరి. అందిట్లున్నది.-

Mrs. Paquet on the morning of October 24th, 1889 after her housband had gone to work, was making some tea for herself when she saw a vision of her brother, Edmund Dunn, standing only a few feet away and her report continues;—

The apparition stood with back towards me or rather partially so and was in the act of falling forward away from me. The vision lasted but a

moment disappearing over a low railing, but was very distinct. I dropped the tea, clasped my hands to my face and exclaimed, 'My God! Edmund is drowned.'

At about half past ten A. M. my husband received a telegram from Chicago announcing the drowing of my brother. When he arrived home he said to me 'Edmund is sick in hospital at Chicago' to which I replied 'Edmund is drowned, I saw him go overboard'—

— Statement of accident.

On October 24th, 1889, Edmund Dunn, brother of Mrs. Agnes Paquet, was serving as fireman on the Tug Wolf, a small steamer engaged in towing vessels in Chicago harbour. At about 3 o' clock A. M. the tug fastened to a vessel, inside the piers to tow her up the river. While adjusting the tow-line Mr. Dunn fell or was thrown overboard by the tow-line and drowned—

— The Survival of Man, pages 81–82.

ది. 24 అక్టోబరు 1889 సం॥ నాడు ఉదయమున మిసెస్ పాకెటు టీ చేసుకొనుచుండెను. ఇంతలోనే ఆకస్మికముగ ఆమెయొక్క అన్నయగు ఎడ్మాండ్ రూపము కానుపించెను. అతడు సముద్రమునందు మునిగి పోవుచుండెను. ఈ ఘటన జరిగిన కొలదిసేపటికే, ఎడ్మాండ్ సముద్రమునందు మునిగి,

మరణించినట్లుగా ఆమెభర్తకు టెలిగ్రాము వచ్చెను. ఈఘటన వలన, మరణించినవారి ఆత్మ కానుపించునని తెలియనగు చున్నది.

ఇక ఈ విషయమును గురించి ఎడ్వర్డు రండేల్ గారు తన స్వానుభవము నిట్లు వ్రాయుచున్నాడు.—

Since mankind came up out of savagery, the great problem has been: What is the ultimate end? What, if anything, awaits on the other side of deaths mysterious door? What actually happens when the hour strikes that closes man's career, when, leaving all the gathered wealth of land and goods, he goes out into the seeming dark alone? Is death the end, annihilation and forgetfulness, or do we awake in some other sphere or condition, where, retaining personality, we progress towards the infinite?

In humble homes and in the halls of learning, the search for truth has been carried forward. The demand is for fact Men of science have blazed the trail and led the way— Lombroso of Italy; Dr. Richet of Franee; Alfred Russell Wallace, co-worker with Darwin; Sir William Crookes. Stead, Sir Oliver Lodge, Sir Arthur Conan Doyle, and others working under the most exacting scientific conditions, have discovered and come in touch with the next world. peopled with those who have lived in this, and, with the courage of their convic-

tions, have given us the results of research and dignified this philosophy.

On the cover of Frontiers Of The After Life appears over my signature, this most remarkable statement.

"ON OVER 700 NIGHTS, COVERING A PERIOD OF 22 YEARS, IN MY OWN HOME. UNDER SCIENTIFIC CONDITIONS, I TALKED VOICE TO VOICE WITH THE LIVING DEAD."

The statement that the so-called dead can speak, and their voices be heard distinctly, is so beyond ordinary experience that it carries little weight unless we come to understand how such a thing is possible. When that is comprehended, we find it is simple as any other of nature's processes. The facts stated in Frontiers of the After Life were obtained by me from sprit people who spoke as when in the physical body. Their voices were clear and distinct and at times rang through my whole house.

I have seen sprit bodies materialize, have touched them and found them as the natural, I heve heard them speek and tell over and over again that they had bodies, the same bodies as when they lived the earth life. Still I was not satisfied, and sought to know the character of the

two, how they blended, how they worked as one, what natural law involved, what happened in the dissolution process, why two were necessary, to the end that I might comprehend the fact, for until such knowledge was acquired I had only a very hazy idea, if any, of the situation.

"Life is expressed in form; without form it would not function. We cannot see the mighty oak in the heart of the acorn, but it is there in all its splendid promise. We cannot see man, the wonder of creation, in the fluid that first clothes it in its conception, but man is there with form and feature, strength and charecter, which will ever have continuity. With mankind the sprit body is clothed, in the beginning, with a flesh garment, a meterial vibrating more slowly than the ether of which it is composed, and the process of growth commences. The next change is the physical birth; then comes earth life and the development physical and spiritual; from the outer covering in the change called death— no more wonderful and not half so mysterious as birth; then on, to climb the heights in everlasting life. Such are the teachings that have come to me, voice to voice, from spirit people— some whom I personally have known, and others whom I have come to know and respect in this work.

"This inner spirit body, during this stage of its development, is simply clothed, covered or

housed in a visible slow vibrating garment that we call flesh, which has no sensation. This is evident from the fact that when the one is seperated from the other, the outer body has no sensation or motion, so that it decays and loses form."

"That experience called death is nature's process by which the two are seperated. The habitation, for some cause, becomes unfit for further occupancy. The spirit, or the inner body, is released for further progression from the tenement which is no longer habitable. The earth body goes back into its element, to be used again to clothe the other forms of life. The inner or spirit body, holding its same form, invisible then as before, but functioning as before, labours and finds further opportunity for growth and spirituality. This it finds in the zones or belts that surround this globe and, when proper conditions are made, it answers to our call, and tells us of life in its new plane, invisible to mortal eye."

"I asked this question of Dr. David Hossack, who has been in spirit life nearly a century."

'The spirit answered: 'It is difficult to explain to you who know little of matter, the location and boundaries of the various planes where we live. First let me impress upon you the fact that energy, that is, life, cannot express itself in substance. The idea that spirit people function without substance

and that they and the plane in which they live are unsubstantial, is preposterous and illogical. The gases that compose water taken seperately, are as substantial as when united. Why should it be thought impossible. since matter was created, for Nature to create other material than physical to create spirit material? There are millions of worlds inhabited by human beeings in that space you call the sky. Dont for a moment think that yours is the only world, and that God made the universe for you alone.

'This spirit world is in reality just as much a part of your planet as the earth and rocks you tread upon. Around and about your globe, and forming a part of it, are seperate, material concentric belts or zones, varying in width and vibratory action, and therefore in density, into which all mankind and all planetary life passes, on the happening of that event you call death.

'I only know the boundaries of these planes in which I live and labor. I do not know any more about the boundaries of the planes beyond me than you know of the planes beyond you.'

'Others have reported of these lacalities as follows:– 'Your earth has belts, but they exisit in a cruder condition than those of Jupiter and Saturn. The belts or zones that lie around your earth are designed for the habitation of spirits out of the

body, and as they outgrow the passions of earth and become more refined, they pass to another or higher zone.'

'This is another spirits report:-

There are seven concentric rings called spheres. The region nearest the earth is known as the first or rudimentary sphere. It really blends with your earth sphere. It is just one step higher in vibration. Growing more intense and increasing in action are six more, distinguished as the spiritual spheres. These are all zones or circles of exceeding fine matter encompassing the earth like belts or girdles— each seperate from the other and regulated by fixed laws. They are not shapeless fancies or mental projections, but absolute entities, just as tangible as the planets of the solar system, or the earth on which you reside. They have latitude and longitude and atmosphere of peculiarly vitalized vapor. The undulating currents soft and balmy, are invigorating and pleasurable.

What appears as space about your earth is composed of ether. There are three distinct circles, the outer filed with more radiant vibrations than those within. Beyond these, the sphers or circles blend with those of other planets. Each circle is very many miles in depth, according to your standard of measurement.

"The light we have is obtained from the action of our minds on the atmosphere. We think light, and there is light. That is why people who come over in evil condition are in the dark; their minds are not competent to produce light enough for them to see.

"There is greater intensity of light as we go up through the spheres, which comes from the blending of the more spiritual minds.

"Thought is a fluid, which becomes substance to us when once it is formed into an expression. It is a vibrant, living thing, and should be recognized as such and controlled accordingly;"

Another spirit speaks of light as follows:

"When you speak of the sun in the spirit world you mistake for there is no such thing. There is light here radiated from the atoms. Our light is very different from your sun. Your light is grosser than ours; it is unnatural to us, and, therefore, painful to the spirit Our light is soft, radiant and very brilliant. Your phisical eye can never behold it; it is so ethereal, so beautiful that it blends with sensation."

Various spirit people have decribed what they sensed and observed as they passed from one state to another and described the belts or zones in which they live, close about this earth, where they move with freedom among us, know our thoughts, ambitions and desires, share our sorrows

and misfortunes and aid us by mental suggestion, While they apparently are lost to us we are not lost to them, they say, for they keep in touch with us and welcome us as we pass into the great beyond.

EDWARD C. RANDALL
Frontier of the after life. Kalpaka 11-23

రాండల్ గారిట్లు వ్రాయుచున్నారు. "మనుష్యుడు అనాగరిక స్థితినుండి నాగరికత నందినకొలదియును, వానిముందు ఈ జనన మరణ సమస్య భయంకరముగ కాన్పించసాగెను. ఇటలీ లాంబ్రాసో ఫ్రాంసునందలి డాక్టర్ రిచట్, ఆల్ఫ్రెడ్ రస్సెల్‌వాలేస్, సర్ విలియం క్రూక్స్, స్టెడ్, ఆలివర్ లాడ్జి, కానండాయల్ మొదలగు సుప్రసిద్ధ విద్వాంసులు ఈ విషయమునుగూర్చి సైంటిఫికల్‌గా పరిశోధనల నొనర్చిరి. పరలోకమందలి ఆత్మలతో మనము మాట్లాడుటకు అవకాశ మున్నదని వారు ఋజువుచేసిరి. 22 సంవత్సరములు ప్రతి రాత్రియును నేను పరలోకమందలి ఆత్మలతో మాట్లాడితిని నా అనుభవములనే ఇచట వ్రాయుచున్నాను. సూక్ష్మ శరీరధారియగు ఆత్మను మనము పిలిచినయెడల స్థూల శరీరమును ధరించి వచ్చి మనతో మాట్లాడును. మరణించుటకు ముందు వాని శరీర మెట్లుండెనో, ఈ శరీరముకూడ అటులనే ఉండును. స్థూల శరీరము స్థూలములగు పంచభూతములతోను సూక్ష్మ శరీరము సూక్ష్మ తత్వములతోను, తయారగును.

మన భూమికి పైనను, క్రిందను అనేక లోకములున్నవి. భూమికి పైన 7 లోకములును, క్రింద 7 లోకములును ఉన్నవి. వానియందనేక ప్రాణులు నివసించుచున్నవి. అవి సూక్ష్మతత్వ ప్రధానము లగుటచే మన స్థూల నేత్రములు వానిని చూడ జాలవు. సూక్ష్మలోకమందలి జీవులకు సూర్యునినుండి వెలుతురు లభించదు. వారు తమ ఇచ్ఛాశక్తి వలన వెలుతురును సృజించుకొందురు. నరకలోకమువంటి లోకములయందు మాత్రము చీకటిగనే యుండును. స్థూల లోకమందలి వెలుతురు పరలోకమందలి ఆత్మలకు చాల బాధాకరముగ నుండును. కారణమేమన సూక్ష్మలోకమందలి వెలుతురు అత్యంత కోమలముగను, ఉజ్వలముగను, సుఖప్రదముగ నుండును. ఈ లోకమందలి బంధువుల మీదను స్నేహితుల మీదను పరలోకమందలి ఆత్మలకు చాల ప్రేమయుండును వారికి అప్పుడప్పుడు సహాయముకూడ చేయుచుందురు.

A Strange Proof of Re-birth.

A two years-old boy.

Pandit Ram Gopal Misra, Duputy Collector, Gorakhpore, writes:—

Two years back a male child was born to Ram Charan Mahajan in village Kaurar. Some 3 months back, the boy used to have his coat on and throw an Angochha (towel) over his shoulder, and

used to attempt to make his way to Pharha On being questioned as to where he was gowing, he used to say that he was Gopi Bania of Pharah and wanted to go home. On further questions being put to him, he gave out his story that he had a shop at Pharha and one day when he went in to take out some colour powder for a customer he was bitten by a snake and died of snake-bite, that he had his wife, one son and one daughter at Pharha and that he had left some money burried under ground in his house there. Now the fact that one Gopi had died of snake-bite at Pharah in the circumstances detailed by the boy, was know to most of the village people in Kaurari, as this village is only 3 miles from Pharah so the news took no time in reaching the widow of Gopi, deceased, at Pharah, who came to village Kaurari with her children and was identified by the boy from among a number of persons present. He also identified his alleged children.

(Sanatanist 7-2-1930)

గోరక్‌పూర్ డిప్యూటీ కలెక్టరగు రామగోపాలమిశ్ర గారిట్లు వ్రాయుచున్నారు:- "రెండు సంవత్సరముల క్రిందట కౌరారీ యను గ్రామమునందు రామచరణ మహారాజ్ గారికి ఒక్క పుత్రుడు జన్మించెను. షుమారు 3 నెలల క్రిందట, ఆ బాలుడు కోటు తొడుగుకొని, ఒక చిన్న గుడ్డను భుజముపై వేసుకొని "ఫారా" అను గ్రామమువైపునకు పరుగెత్తసాగెను. కారణమేమని ప్రశ్నించగా, తాను ఫారా గ్రామమందలి గోపి

బనియా ననియు, ఆ గ్రామమునందు తనకొక దుకాణ మున్న దనియు, ఒకరోజు ఒక వ్యాపారస్థునికొరకు రంగు తీసికొని వచ్చుచుండగా త్రోవలో పాము కరచి మరణించితిననియు; ఫారా గ్రామమునందు తన భార్యయును, ఒక కుమారుడును, ఒక కుమార్తెయు నున్నారనియు, తన యింటిలోని భూమియందు కొంత ధనమును పూడ్చితిననియు చెప్పెను. ఈ విషయముల నన్నింటిని పరీక్షించగా సత్యములనియే తెలియ వచ్చినవి. ఈసంగతి ఫారా గ్రామమందలి గోపీ బనియా వితంతు భార్యకు తెలిసి ఆమె బిడ్డలతోసహా వచ్చెను. అనేక వందలమంది జనములో, ఈ బాలుడు తన భార్యను, పిల్లలను వెంటనే గుర్తించెను.

(సనాతనిస్టు. ది 7-2-30)

The Theosophic Gleaner, Bombay, quotes a most remarkable article form the Rangoon Gazette which, records an induubitable case of re-incarnation. The case, briefly, is as follows; Mr. Tucker, D. P. S. Pegu, was haced to pieces by dacoits on August 20, 1894. A boy was born between two and three years ofterwards of Burmese parents, in Pegu district, who, between three and four years of age, spoke accurately on legal and other difficult points; he bore on his body marks of wounds similar to those inflicted on Mr. Tucker, was short of the right little finger, cut off in the murder, and was fair and blue-eyed. Taken to Pegu he pointed out a bungalow he hade lived in, spoke by name

of some English friends of Mr Tucker, described the murder, and pointed out Mr. Tucker's grave in the cemetry, which he had not previously visited. (Sanatanist 11-1-1931)

రంగూన్ గజెట్ నందొక వార్త ఇట్లు ప్రకటింప బడినది. ది 20 ఆగస్టు 1894 సం॥నాడు డిస్ట్రిక్టు పోలీసు సూపరింటెండెంటగు టకర్ గారిని దొంగలు హత్యజేసిరి. ఈ ఘటన తర్వాత రెండు మూడు సంవత్సరములకు పెగూజిల్లా యందలి ఒక బర్మాదేశీయ కుటుంబమునందొక బాలుడు జన్మించెను- 3 లేక 4 సంవత్సరముల వయస్సునందే ఆ బాలుడు గొప్ప గొప్ప న్యాయశాస్త్ర విషయములను, కఠిన సమస్యలనుగురించి బాగుగా మాట్లాడెడివాడు. దొంగలు టకర్ దొరగారి శరీరమునం దెచ్చటెచ్చట దెబ్బలు కొట్టిరో, ఆ బాలుని శరీరమునం దచ్చటచ్చట దెబ్బల గుర్తులు కాన్పించినవి. టకర్ గారి కుడిచేతి చిటికెన వ్రేలు నరికివేయ బడెను. ఈ బాలునికి సహితము చిటికెన వ్రేలు లేదు. ఆ బాలుడు తెల్లని శరీరము, నీల వర్ణముగల నేత్రములతో చాలఅందముగా నుండెడివాడు. వానిని, పెగూ పట్టణమునకు తీసికొని వచ్చినపుడు, తాను పూర్వ జన్మయందు టకర్ శరీరముతో నున్నప్పుడు నివసించిన బంగళాను చూపించెను. టకర్ యొక్క స్నేహితుల పేర్లను చెప్పెను. తనను దొంగలెట్లు హత్యజేసిరో ఆ విషయమంతయును వర్ణించెను. స్మశానమందలి తన సమాధిని

సహితము చూపించెను. ఆ బాలిక ఇంతకుక్రితము పెగూ పట్టణమును ఎన్నడునూ చూచియుండ లేదు.”

(సనాతనిస్టు 11-1-31)

పై రెండు ఘటనల వలనను పునర్జన్మ సత్యమనియే తెలియుచున్నది. ఇటీవల, కాశీ ప్రాంతమునందు శాంతాదేవి యను ఒక బాలికకూడ ఇటులనే తన పూర్వజన్మ యందలి అనేక రహస్యములను చెప్పినది. ఆంధ్ర దేశమునుండి సహితము అనేకమంది ప్రముఖులు ఆ బాలికను చూచియున్నారు. నేడు, పాశ్చాత్య విద్వాంసులనేకులు పునర్జన్మను గురించి తీవ్రమగు పరిశోధనల నొనర్చుచున్నారు. క్రైస్తవమత సిద్ధాంతము ననుసరించి పునర్జన్మ లేదని వాదించిన పాశ్చాత్య ప్రముఖులనేకులు నేడు పునర్జన్మ సత్యమేయని ఋజువుచేయుచు అనేక గ్రంథములను వ్రాయుచున్నారు. నేడు పాశ్చాత్యులు పరిశోధనల నొనర్చి కొద్దికొద్దిగా తెలుసుకొనుచున్న ఈ రహస్యములను, భారతీయ మహర్షులెన్నడో గ్రహించి తమ అమూల్య గ్రంథములయందు సిద్ధాంతీకరించి యున్నారు. ఇది హిందువు లెంతయును గర్వింపవలసిన విషయము!!

ఇక, ఈ విషయమునుగూర్చి ఆర్యశాస్త్రము లేమి వ్రాయుచున్నవో పరిశీలించెదముగాక! కఠశ్రుతియం దిట్లున్నది:—

“యేయంప్రేతే విచికిత్సా మనుష్యే అస్తీత్యేకే నాయమస్తీతిచైకే

అనగా, పరలోక మున్నదా, లేదా యనెడి ప్రశ్న మనుష్యు నకు కలుగుచున్నది. నచికేతుని ఈ ప్రశ్నకు ఇట్లు జవాబు చెప్పుచున్నాడు.

నసాంపరాయః ప్రతిభాతిబాలం ప్రమాద్యన్తం విత్తమోహేన మూఢమ్
అయం లోకోనాస్తి పరఇతిమానీ పునః పునర్వశ మాపద్యతేమే॥

అనగా, అజ్ఞానులును, ధనాది విషయ నిమగ్నులగు మూఢులకు పరలోకమునరిదు విశ్వాసము లేదు. వారు ఇహ లోకమునే తమ సర్వస్వముగ భావించుచున్నారు. కావున నే వారు జనన మరణ చక్రమునందు మరల పరిభ్రమణ మొనర్చు చున్నారు.

ఈ శ్రుతి సిద్ధాంతము ననుసరించియే స్మృతి పురాణాది శాస్త్రములయందు ప్రేతలోక, నరలోక, పితృ లోకాదులు వర్ణింపబడి యున్నవి. ఇవి సూక్ష్మలోకములై యున్నవి. వీనినిగూర్చి భాగవతము 5 వ స్కంధము నందినట్లు చెప్పుచున్నాడు—

"నరకంనామ భగవన్ కిం దేశ విశేషా అథవా బహి స్త్రిలోక్యా అహోస్వి దంతరాల ఇతి"

"అంతరాల ఏవ త్రిజగత్యాస్తుదిశి దక్షిణ స్యామధస్తా ద్భూమేరు పరిష్టాచ్చ జలాద్యస్యామగ్ని ష్వాత్తాదయః పితృగణా నివసన్తి"

"యత్రహవావ భగవాన్ పితృరాజో వైవస్వతః స్వవిషయం ప్రాపితేషు స్వపురుషైర్జన్తుషు పరేతేషు యథా కర్మావద్యం దోషమేవానుల్లఘితభగిశచ్ఛాసనః సగణోదమం ధారయతి"

"తత్ర హైకే నరకానేక వింశతిం గణయన్తి"

భూర్లోకమునందు. దక్షిణ దిశగా, పృధ్వి క్రిందను, జలముమీదను అగ్నిష్వాత్తాది పితృగణములు నివసించుచున్నవి ఇదియే పితృలోక స్థానమై యున్నది ఇచటనే వైవస్వత యమరాజు రాజ్య మొనర్చుచుండును. ఈ యమలోకమందలి యమదూతలే, మృత్యువునకు పిదప పితృలోకమందలి జీవగణమును ఇక్కడకు తీసికొనివచ్చెదరు. ఇక్కడ విచారణము జరిగినపిమ్మట పాప పుణ్యానుసారము జీవులకు సుఖదుఃఖము లొసంగబడును. ఇచట 21 నరకములున్నవి.

దీనినిబట్టి నరకలోకమును, పితృలోకమును పృధ్వికి దక్షిణ దిశయందు దున్నవనియును, ఈ రెండును భూర్లోకమునందే ఉన్నవనియును తెలియుచున్నది. వేదవ్యాసుడు యోగదర్శన భాష్యమునందిట్లు వ్రాయుచున్నాడు.—

“అవీచేః ప్రభృతి మేరుపృష్ఠం యావత్ ఇత్యేష భూర్లోకః। తత్ర వీచే రు పర్యుపరినివిష్టాః షణ్మహానరకభూమయో మహాకాలాంబరీష రౌరవ మహారౌరవ కాలసూత్రాంధతామిస్రాః, యత్ర స్వకర్మోపార్జిత దుఃఖ వేదనాః ప్రాణినః కష్టమాయుర్దీర్ఘమాక్షిప్య జాయంతే, తతః సప్తపాతాలాని॥”

పైన ఉదహరించిన సప్తలోకములకు క్రింద అవీచి యను నరకలోకమున్నది. ఆ అవీచినుండి సుమేరు పృష్ఠ పర్యంత ప్రదేశమును భూర్లోక మనుచున్నారు. అవీచికి పైనను పృధ్వికి క్రిందను 6 నరకలోకము లున్నవి. అవి మహాకాల అంబరీష, రౌరవ, మహారౌరవ, కాలసూత్ర, అంధతామిస్రములని పిలువబడును. వీనిలో జీవులు తమతమ పాపకర్మ

జన్యమగు తీవ్ర దుఃఖముల ననుభవించుచుందురు. అవిటికి క్రింద అతల వితలాది సప్త అధోలోకము లున్నవి. దేవీ భాగవతమునందు ప్రేతలోక, నరకలోక, పితృ లోకాదులను గురించి అనేక ప్రమాణములు ఉన్నవి—

పిశాచ ప్రేత భూతానాం విహారాజిర ముత్తమం
అన్తరిక్షం చ తత్ప్రోక్తం యావద్ వాయుః ప్రవాతిహి॥

భూత ప్రేత గణములు భూర్లోకమందలి శూన్య స్థానములయందు నివసించును. వీని శరీరములు వాయుసంబంధమైనవగుటచే, వాయు వెంతవరకు యుండునో అంతవరకును అవి నివసించగల్గును. అదే పురాణమునందు పితృలోకమును గూర్చి ఇట్లు చెప్పుచున్నాడు—

త్రిజగత్యా అంతరాళే దక్షిణస్యాం దిశిహ్యధః
భూమే రథస్తాదు పరిత్వతలస్యచ నారద॥
అగ్నిష్వాత్తాః పితృగణావగ్నే పితరశ్చహ
పితృరాజోపి భగవాన్ సంపరేతేషు జంతుషు॥
విషయం ప్రాపితేష్వేషు స్వకీయైః పురుషైరిహ
సగణో భగవత్ ప్రోక్తా జ్ఞానపరోదమధారకః॥
నరకానేక వింశత్యా సంఖ్యయా కథ్యన్తిహి
అష్టావింశ మితాన్ కే చిత్తా రనుక్రమతో బ్రువే॥

అనగా, భూర్లోకమునందే, దక్షిణ దిశలో, పృధ్వికిక్రింద, అతల లోకమునకు పైగా, అగ్నిష్వాత్తాది పితృగణములును, నైమిత్తిక పితృగణములును నివసింపుచున్నారు. పితృలోకమునకు రాజగు యముడుకూడ అచటనే నివసింపుచున్నాడు. అతడే, పరమే

శ్వరుని ఆజ్ఞ ననుసరించి పాపులను శిక్షింపుచుండును. మొత్తము 21 నరకము లున్నవి. కొందరు 28 నరకము లున్నవని నిర్ణయించి యున్నారు.

యమలోక, పితృలోకములను గురించి వేదమునందు సహితము ప్రమాణములున్నవి. అధర్వవేదము 6-12-119 యందిట్లు చెప్పబడి యున్నది.

ఋణాన్నో నర్ణమేర్త్సమానో యమస్యలోకే అధిరజ్జురాయత్
ఏ ఋణమువలన మన చేతులను త్రాళ్ళతో బంధించి యమలోకమునకు తీసుకొని పోయెదరో అట్టి ఋణము మనకు ఉండకుండునుగాక!

బృహదారణ్యకోపనిషత్తునం దిట్లు వ్రాయుచున్నాడు-
యేశతం మనుష్యాణా మానన్దాః స ఏకః పితౄణాంజిత లోకానామానందః

అనగా, మర్త్యలోకమందలి ఆనందముకంటెను నూరురెట్లు అధికమగు ఆనందము పితృలోకమునందు లభించును.

గీతాశాస్త్రమునందిట్లు చెప్పబడి యున్నది.

భూతానియాన్తి భూతేజ్యా యాన్తి మద్యాజినోఽపిమామ్

అనగా, ప్రేతములను ఉపాసించువారు ప్రేతలోకమునకు పోవుచున్నారు. భగవానుని ఉపాసించువారు భగవంతుని పొందుచున్నారు.

ఇటులనే, నరకలోకమును గురించియును "పతంతి నరకేఽశుభౌ" అనగా అశుచియగు నరకలోకమునందు పడునని భగవద్గీతయందు వ్రాయబడి యున్నది.

మనుసంహిత 12 వ అధ్యాయమునందు కర్మభ్రష్టు లగు నాల్గు వర్ణములవారికిని నాలుగు విధములగు ప్రేతత్వము సంభవించుననని వ్రాయుచున్నాడు—

వాన్తాశ్యుల్కాముఖః ప్రేతో విప్రో ధర్మాత్ స్వకాత్ చ్యుతః
అమేధ్యకుణపాశీ చ క్షత్రియః కటపూతనః
మైత్రాక్షజ్యోతికః ప్రేతో వైశ్యో భవతి పూయభుక్
చైలాశకశ్చ భవతి శూద్రో ధర్మాత్ స్వకాచ్చ్యుతః॥

అనగా స్వధర్మ భ్రష్టుడగు బ్రాహ్మణుడు వమన భక్షణ మొనర్చెడి ఉల్కాముఖ ప్రేతమగును. కర్మ భ్రష్టుడగు క్షత్రియుడు శవ, విష్టాభక్షణ మొనర్చెడి కటపూతనమను ప్రేతమగును. కర్మభ్రష్టుడగు వైశ్యుడు పూయభక్షణ మొన ర్చెడి మైత్రాక్ష జ్యోతికమను ప్రేతమగును. కర్మభ్రష్టుడగు శూద్రుడు కీట భక్షణ మొనర్చెడి చైలాశకమను ప్రేతమగును

గీతా శాస్త్రమునందిట్లు చెప్పబడియున్నది,—

ప్రేతాన్ భూతగణాం శ్చాన్యే యజంతే తామసా జనాః॥

అనగా తామసికులు భూత ప్రేతములను ఉపాసించు చున్నారు.

అథర్వణ వేదము 8-3-6 సం దిట్లున్నది.—

యే సూర్యాన్న తితిక్షన్త ఆతపన్త మముం దివః
అరాయాన్ వాస్తవాసినో దుర్గంధిం ల్లోహితాస్యాన్ మశకాన్ నాశయామసి॥

అనగా ప్రేత గణములు సూర్యుని తేజస్సును సహింపజాలక పగలంతయును దాగియుండును. శ్రీ హీను

లును, మేషచర్మ పరిధానకారులును, రక్తముఖులును, దుర్గంధ శరీరులు నగు వీరిని మంత్రశక్తి వలనను ద్రవ్యశక్తి వలనను నాశన మొనర్పవచ్చును.

> దశవృక్ష ముంచేమం రక్ష గ్రాహ్యా అధియైనం జగ్రాహ పర్వసు
> అథో ఏనం వనస్పతే జీవానాం లోకముత్తమమ్ (అథర్వ 2-2-9)

హే పలాశ ఉదుంబరాది దశవృక్ష శకలనిర్మిత మణీ! నీవు అమావాస్యనాడు ఈ మనుష్యుని ఆవేశించిన బ్రహ్మరాక్షస ప్రేతమును తొలగించి ఆ మనుష్యునకు జీవనదాన మొసంగుము.

ఇట్టి వేదప్రమాణము లనేకములున్నవి. ఇక పాశ్చాత్యుల పరిశోధనా ఫలితములను, వారి అభిప్రాయములను ఇంతకు క్రితమే వివరించి యున్నాము. కావున ఈ విషయమును నిర్లక్ష్యముగ త్రోసివేయక జాగ్రత్తగా పరిశీలించుటయే బుద్ధిమంతుని లక్షణమై యున్నది.

ప్రేతలోకమును గురించియు, అచట నివసించువారిని గురించియును తెలుసుకొన వలయునని ఇప్పుడిప్పుడే పాశ్చాత్యులు ప్రయత్నించుచున్నారు. వారి పరిశోధనలు చాల జయప్రదముగ జరుగుచునే యున్నవి. కాని ఈ విషయములను భారతీయులెన్నడో అత్యంత ప్రాచీన కాలమునందే గ్రహించి యుండిరి. మృతశరీర మందలి ప్రేతమును పిల్చి; దానివలన అనేక సిద్ధులను పొందెడి శవసాధన పద్ధతులు అనేకములు మన తంత్ర గ్రంథములయందు వర్ణింపబడి

యున్నవి. ఈ విషయములను అనేకులు తమ స్వానుభవము నందు సహితము ఆచరించి ఫలితమును పొందియున్నారు! వారి అనుభవముల వలన తెలిసికొనిన కొన్ని విషయము లను ఇచట ఉదహరింపుచున్నాము:-

"ప్రేతముయొక్క శరీరములు వాయుసంబంధ మైన దిగ నుండును. కావున ఇంటియొక్క తలుపులనన్నింటిని బం ధించినను, ఏదో ఒక రంధ్రముగుండ గాలిద్వారా లోపలికి ప్రవేశించును. ప్రేతమునకు వాస్తవముగా పాంచభౌతిక శరీ రము లేకపోయినను వాసనావేశమువలన స్థూల శరీరమును ధరించి మన కన్నులకు కాన్పించవచ్చును. ప్రేతమునకు ప్రేమ గలవారి దగ్గరకు అనగా భార్యాబిడ్డల దగ్గరకు తన నిజరూ పముతో వచ్చి ప్రత్యక్షమగును. ప్రేతములు తమతమ వాస నల ననుసరించి అనేక రూపములను ధరించును. వాయుతత్త్వ మును ఆకర్షించి తుపాను రూపముననను, అగ్నితత్త్వమును ఆక ర్షించి అగ్నిమయరూపమునను స్మశానములయందు కాన్పించి ప్రజలను భయపెట్టును. కాని అన్ని ప్రేతముల యందును అట్టిశక్తి ఉండదు. ఎవరు ఏ భావావేశమునందు ప్రేతములగు దురో, వారు ప్రేతశరీరమునందు అదే ఆచరణగలిగి యుందురు. అనేక భావములతో ప్రేతములగుదురు. కామ, క్రోధ, ధన లోభాదుల ఆవేశమునందు మరణసమయమున మూర్ఛకలిగిన యెడల, వాడు అట్టి ప్రేతముగ నగును. ఆత్మ హత్య యొనర్చుకొనిన వారుకూడ ప్రేతములగుదురు. పిడుగు

వలననో, ఇల్లు కూలుటచేతనో ఆకస్మికముగ మరణించిన వారుకూడ ప్రేతములగుదురు. వీని ఆచరణ లక్ష్యమును వేరు వేరుగ నుండును. కాముక ప్రేతము కామచేష్టల యొనర్చు చుండును. అనగా పురుష ప్రేతము స్త్రీలను, స్త్రీ ప్రేతము పురుషులను ఆవేశించుచుండును. పుత్రాదులమీఁది ప్రేమతో మరణించిన ప్రేతము ఎల్లపుడును వారి యొద్దకు రావలయు నని ప్రయత్నించుచుండును ఒక్కొకసారి వారినిచంపి, తన స్థితికే మార్చుకొనవలయునని కూడ ప్రయత్నించును. ధనలోభియగు ప్రేతము తన జీవిత కాలమునందు సంపాదించిన ధనముచుట్టును తిరుగుచుండును. అది వ్యయమగుటను చూచి దుఃఖించుచుండును. ఆత్మహత్యవలన ప్రేతరూపము నందిన ప్రేతము, ఎప్పుడును చీకటియందుండ గోరుచుండును. ఆత్మహత్య యొనర్చుకొనగోరు మనుష్యులను ఉద్రేకింపజేయు చుండును. పిడుగు మొదలగు వానివలన ఆకస్మికముగ మరణించి ప్రేతరూపము ధరించిన ప్రేతములు నిస్తబ్ధముగ కూర్చుండి యుండును. నల్లమందు మత్తుగల వారివలె ఊరక ఊగుచుండగోరును. యుద్ధమునందు పిరికితనము వలన మరణించినవారి ప్రేతములు కబంధములుగ నుండును. చేతియందు ఆయుధమును ధరించి యుండును. ఇవి చాల దుర్మార్గమున ప్రవర్తించును ప్రజలను బాధించుట, భయపెట్టుటయే వీటిపని. ఇతరులమీఁది ద్వేషముతో మరణించినవారి ప్రేతములు తమ శత్రువులను బాధించి చంపును. ఇట్టి ప్రేతము లనేకములు కాన్పించు చున్నవి.

ఈ విషయములను గూర్చి పాశ్చాత్యులు తీవ్రముగు పరిశోధనలు జరిపి యున్నారు. రిచర్డ్ బుష్ గారు Modern Spiritualism నందిట్లు వ్రాయుచున్నాడు:-

Evil spirits are of all degrees. All who pass over with a sense of injustice in their heart, and hatred anger and revenge no matter for whatsoever cause, serious or trivial, illegitimate or apparently justifiable are a danger in any world, causing unrest and ill-will amongst men. Their thoughts and feelings are, like wireless messages, broadcasted in the ether and atmosphere of space and are picked up as suggestions and impulses by those whose minds and characters respond to such vibrations. More than that, they can in person, by their presence, inspire control or obsess suitable mortals to hate, anger and revenge to wound or murder. They hope to gain satisfaction by these means.

Then siimlarly there are those who have allowed jealousy to eat like a cancer into their soul. There are the greedy and avaricious, those who love and crave for power and authority over their fellows, who love flattery, honour and glory above all else. There are the sensualists (and alas they are many) who always been making provision for the flesh to fulfil the lusts thereof— sexual excess, drink, eating, drugs, love of money and so on. People dying with strong fleshly lusts upon them carry the memory and desire for these with them. But they have no means of gratification— or full

grati- fication and so seek to come back and enjoy their lust in a second hand sort of way by obsessing mortals to the same lust and picking up i. e., absorbing emotions thus engendered.

MODERN SPIRITUALISM.
Richard A. Bush—Kalpaka, 6-23

క్రోధము, ద్వేషము మొదలగు భావములతో మరణించి ప్రేతము లైనవారు తమ పాపబుద్ధిని అప్పుడుకూడ వదల జాలరు. వారు ఇతరులలో ప్రవేశించి ఆ భావములను ఉద్రేకింప జేసెదరు. దీనివలన వారికి ఆనందము కలుగును. కాముక ప్రేతములు తమ కామవాంఛను తీర్చుకొన ప్రయత్నించును. ఆ ప్రేతములు ఇతరుల శరీరమునందు ప్రవేశించి కామోద్రేకమును కలిగించును. దీనివలన వారికి ఆనందము కలుగును. ప్రేతము లిట్టి పాపకార్యము లాచరింపుచుండును.

ప్రేతములు అందరకును కాన్పించవు. చీకటియందు చూడగల జంతువులకు అనగా పిల్లి, సింహము, కుక్క మొదలగు వానికి ఈ ప్రేతములు బాగుగా కాన్పించును. రాత్రులయందు కుక్కలు విపరీతముగ మొరుగుటకిదియే కారణము. ప్రేతములను చూచి, మనుష్యులనుకొని కుక్కలు అఱచుచుండును. ఇటులనే కొందరు స్త్రీ, పురుషులకు ఈ ప్రేతములను చూడగల ఒక ప్రత్యేక విధమగు దృష్టి [Psychic Sight] యుండును. వారు ప్రేతములను చూడగలరు. వారిలో మరి కొందరు ప్రేతములతో మాట్లాడగలరు. మనుష్యునివలె ప్రేతములు మాట్లాడజాలవు. ప్రేతము మనతో మాట్లాడదలంచి

నపుడు శ్రోతయొక్క మనస్సునందట్టి ప్రేరణను కలుగ జేయును. ఆప్రేరణవలన శ్రోతయొక్క చెవులయందు టెలిఫోను చేసినట్లుగా శబ్దము కలుగును. అన్ని ప్రేతముల ప్రకృతియును ఒకేవిధముగ నుండదు. కాని, బ్రతికియున్నపు డెట్లుండునో సామాన్యముగా ప్రేతముకూడ అటులనే యుండును. సూర్యుని వెలుగునందు ప్రేతముయొక్కశక్తి తగ్గిపోవును. అవి వెలుగును సహింపజాలవు. సామాన్యముగా చీకటియందే నివసింపుచుండును. దీనికి వేదప్రమాణముకూడ ఇంతకు క్రితమే చూపించియున్నాము. నిశాచర జంతువులవలెనే ప్రేతములుకూడ పొద్దుగ్రుంకినవెంటనే సంచారమునకు బయలుదేరును. ఆహారముకొరకు వెదకుచుండును. కావుననే సంధ్యాకాలమునందు భోజనమొనర్పకూడదని శాస్త్రముల యందాజ్ఞాపింపబడియున్నది. స్థూలరూపముగ ప్రేతములు భుజింపజాలకపోయినను ఆహారము తినుచుండగా చూచినైనను అవి తృప్తిజెందును. ప్రేతములకు అసలు భోజనముకన్నను ఉచ్ఛిష్టభోజనమునందే ప్రీతియెక్కువ. ప్రేతముయొక్క దృష్టి తగిలిన ఫలము వృక్షమునుండి క్రిందపడిపోవును. లేక ఎండిపోవును.

ప్రేతములు ఏకాంతస్థానములం దుండగోరును. కావుననే పాడుబడిన యిండ్లయందును, స్మశానములయందును, అంధకారమయములగు గృహములయందును, వృక్షాదులయందును ప్రేతములు నివసించుచుండును. యజ్ఞము, వేదఘోష,

శాస్త్రచర్చ. ఘంట శంఖనాదములు జరుగుచోట్ల ప్రేత ముండదు. ప్రేతను నీటిని చూచినయెడల చాలభయపడును. ప్రేతములను, మనము కోరుచుకొనినయెడల రూపాయలను, ఫలములను తీసికొనివచ్చి మనకు యిచ్చును. సామాన్యముగా స్త్రీలనే ప్రేతములు ఆవేశింపుచుండును. మూర్ఖుడగు వ్యక్తిని విద్వాంసుడగు ప్రేతము ఆవేశించినపుడు వాడు ధారాళ ముగ సంస్కృతమునో, ఇంగ్లీషునో, అరబ్బిభాషనో మాట్లాడుట సహజముగ సంభవించుచుండును. ఈ ప్రేతములను భేతాళురను రాజులు పరిపాలించు చుందురు. తుపాను మొద లగు ఉపద్రవములు సంభవించినపుడు, అనగా పంచభూత ములయందు వికారము [Elemenal disturbance] సంభ వించినపుడు ప్రేతములు చాల బాధపడును. ఒక ప్రేతము-

When there is commotion in elements there is great commotion within us. "Spirits"

అని చెప్పినది. ప్రేతమునకు తన పూర్వశరీరమునందు చాల ప్రీతియుండును. మరణించిన పిదప ఆ శరీరముతోపాటు స్మశానమువరకును వెంబడించి పోవును. ఆ శరీరమును తగుల బెట్టునపుడు ప్రేతము చాల దుఃఖించును. ఆ శరీరము సంపూర్ణముగ తగులబడునంత వరకును అచటనే యుండును. ఆత్మహత్యకూడ అప్పుడప్పుడు ఆ స్థలమునకు వచ్చి చూచి పోవుచుండును. నీటిలో మరణించిన ప్రేతమునకు నీటిని చూచి నపుడు చాల భయము కలుగును. పిడుగువలన మరణించిన వానికి పిడుగుపడునపుడు చాల భయము కలుగును.

ప్రేతజీవనము చాల కష్టదాయకమును, అశాంతిప్రదము నైయుండును. కాని వాని హృదయమునందెప్పుడును ఏదో వేదన బాధింపుచుండును. కావుననే ప్రేతములు నిముషమైనను నిలిచినచోట నిలువక ఎప్పుడును తిరుగుచుండును. కామాంధ ప్రేతము కామ్యవస్తువులను చూచియును, ధనాంధప్రేతము ధనమును చూచియును దుఃఖింపుచుండును.

ఒక స్త్రీ మరణించి ప్రేతమైన దనుకొనుడు. ఆమె భర్త మరల ద్వితీయ వివాహ మొనర్చుకొనెననుకొనుడు. ఆ నూతన వధువును తన భర్తతో కలియుటను చూచి ఈ ప్రేత చాల దుఃఖించును. ఒకనికి చాల ధనమున్నదనుకొనుడు, వాడు మరణించునపుడు ఆ ధనమునుగూర్చి ఆలోచించుచు మరణించె ననుకొనుడు: వానికి ధనలోభము పోలేదు. వాడు ప్రేతమైన పిదప సహితము ఆ ధనమున్న గృహమునందే నివసించును. ఆ ధనము వ్యయమగుటను చూచి విలపించును. ఇదేవిధముగా ప్రేతములు దుఃఖింపుచుండును. ఉన్మత్తులవలె తిరుగుచుండును. స్మశానమునందు పొర్లాడుచుండును. మృత్యుసమయమునందు ఏ కష్టముతో మరణించెనో ఆ కష్టము ప్రేతావస్థయందు సహితము అవిచ్ఛిన్నముగ నుండును. ఒక కులటయగుస్త్రీ కత్తితో పొడువబడి మరణించెను. ఆ ప్రేతమును చూచినపుడు ఆమె శరీరముపై ఆ గాయములు సహిత ముండెను. ఒకడు మరణించు సమయమున నీరు దొరకక దప్పికతో మరణించెననుకొనుడు. వాడు ప్రేతమైన పిదప సహితము దప్పికతో "నీరు

నీరు" అని కేకలు వైచుచు తిరుగుచుండును. ఎవరైనను వానికి కొంచెమునీటి నిచ్చినయెడల తృప్తి జెందును. కావున నే ప్రేత యోనియందలి జీవులకు శ్రాద్ధాదిక్రియ లొనర్పవలసినదిగా ఆర్యశాస్త్రములయం దాజ్ఞాపింప బడియున్నది. శ్రాద్ధమును సక్రమముగ అనుష్ఠించుట వలన ప్రేతయోనినుండి జీవుడు ముక్తుడగును.

ఇక నరకలోకమునుగూర్చి శాస్త్రము లేమిచెప్పుచు న్నవో ఆలోచించెదము గాక! ఉపనిషత్తునందిట్లు వ్రాయబడి యున్నది:-

అసుర్యా నామ తే లోకా అంధేన తమసా వృతాః
తాంస్తే ప్రేత్యాభి గచ్ఛంతి యేకే చాత్మ హనోజనాః

అనగా ఆత్మఘాతకులగు పాపులు మరణానంతరము ఘోర అంధకారావృతమును, అంధకారమయమునగు నరకాది లోకములను ప్రవేశించెదరు. మనుసంహితయం దిట్లున్నది.

యథాయథా నిషేవంతే విషయాన్ విషయాత్మకాః
తథాతథా కుశలతా తేషాం తేషూపజాయతే
తేభ్యాసాత్ కర్మణాం తేషాం పాపానా మల్పబుద్ధయః
సంప్రాప్నువంతి దుఃఖాని తాసుతాస్విహ యోనిషు
తామిస్రాదిషు చోగ్రేషు నరకేషు వివర్తనమ్
అసిపత్ర వనాదీని బంధనచ్ఛేదనానిచ
వివిధాశ్చైవ సంపీడాః కాకోలూకైశ్చ భక్షణమ్
కరంభ వాలుకా తాపాన్ కుంభీపాకాంశ్చ దారుణాన్
బహూన్ వర్షగణాన్ ఘోరాన్ నరకాన్ ప్రాప్యతత్క్షణాత్
సంసారాన్ ప్రతిపద్యంతే మహాపాతకి నస్త్విమాన్

అనగా, విషయసేవవలన భోగస్పృహ మరింత బల వత్తరమై, జీవునకు పరలోకమునందు అనేక విధములగు మహా బాధల నొసంగును పాపకర్మ వలన తామిస్ర, అసిపత్రవన, బంధన ఛేదనాది నరకములు ప్రాప్తించును. అచట కాక, ఉలూకాదులు భక్షించును. వేడి ఇసుకమీద నడువవలసి వచ్చును కుంభీపాకాది నరకములయందు భయంకరమగు బాధ ననుభవింపవలసి వచ్చును నరకమునందుండు శరీరము నకు యాతనా దేహమని పేరు. ఇది ప్రేతశరీరమువలె వాయ వీయ శరీరము కాదు. మరణానంతరము, యమదూతలు జీవుని యాతనా శరీరమునం దిమిడ్చి నరక లోకమునకెట్లు తీసికొని పోవుదురో భాగవతము 5 స్కంధమునందు వ్రాయ బడి యున్నది.

"తత్ర హైకే నరకానేకవింశతిం గణయంతి తామిస్రో న్ధతామిస్రో రౌరవో మహారౌరవః కుంభీపాకః కాలసూత్ర మసిపత్రవనం సూకరముఖ మంధకూపః కృమిభోజనః సందం శస్తప్త శూర్మి ర్వజ్ర కంటక శాల్మలీ వైతరణీ పూయోదః ప్రాణరోధో విశసనం లాలాభక్షః సారమేయాదన మవీచి రయః పానమితి। కించ క్షారకర్దమో రక్షోగణభోజనః శూల ప్రోతో దందశూకోఽవటనిరోధనః పర్యావర్తనః సూచీ ముఖ మిత్యష్టావింశతి నరకా వివిధ యాతనా భూమయః।"

తామిస్ర, అంధతామిస్ర, రౌరవ, మహారౌరవ, కుంభీపాక, కాలసూత్ర, అసిపత్రవన, సూకరముఖ, అంధ

కూప, కృమిభోజనాది 21 నరకములున్నవి. కొందరు క్షార కర్దమ. రక్షోగణభోజన, శూలప్రోతాది 7 నరకములను కలిపి మొత్తము 28 నరకము లనుచున్నారు. ఏ నరకమునందు ఏ పాపకర్మవలన ఏ బాధల ననుభవింపవలసినదియును ఇట్లు వర్ణింపబడి యున్నది.

"యస్తు పరవిత్తాపత్య కలత్రాణ్యపహరతి సహి కాల పాశబద్ధో యమపురుషై రతిభయానకై స్తామిస్రే నరకే బలాన్నిపాత్యతే"

"ఏవ మేవాంధతామిస్రే యస్తు వంచయిత్వా పురుషం దారాదీనుపభుంక్తే"

యస్త్విహవా ఏతదహమితి మమేదమితి భూతద్రోహేణ కేవలం స్వకుటుంబమేవానుదినం ప్రపుష్ణాతి సతదిహ విహాయ స్వయమేవ తదశుభేన రౌరవే నిపతతి"

అనగా ఇతరుల ధనమును, సంతానమును, స్త్రీలను అపహరించినవారని యమదూతలు తీసికొనిపోయి తామిస్రి నరకమునందు పడవేయుదురు. భర్తను మోసగించి అతని భార్యతో సంభోగించెడి వానిని అంధతామిస్రమను నరకము నందు పడవేయుదురు. ఎవడు అనేక ప్రాణులను హింసించి కుటుంబపోషణ మొనర్చుకొనునో, వాడు రౌరవ నరకమునకు పోవును. ఈ విధముగా సూక్ష్మశరీరములతో సూక్ష్మలోకము లగు నరకాదులయందు పాపులు బాధల ననుభవింపుచుండురు. నరకలోకమునందు ఆ యా బాధల ననుభవించిన పిదప,

మరల భూలోకమునందు తమతమ కర్మల ననుసరించి జన్మించెదరు. లేక స్వర్గమునుండి నరకమునకు గాని, నరకమునుండి స్వర్గమునకుగాని వారి పాపపుణ్య కర్మల ననుసరించి పోవుదురు.

ఇక పితృలోకమునందు అగ్నిష్వాత్త ఆర్యమాది నిత్య పితృగణములును, భూలోకమునుండి మరణానంతరము పితృరూపము ధరించిన నైమిత్తిక పితరులు నుందురు. అధర్వవేదము నందు నిత్యనైమిత్తిక పితరులను గురించి అనేక ప్రమాణములున్నవి.

అధర్వవేదముయొక్క అష్టాదశ కాండమునందు:-

సరస్వతీం పితరోహవన్తే దక్షిణాయజ్ఞ మభినక్షమాణాః

దక్షిణభాగమునందాసీనులైయున్న పితృగణము సరస్వతిని ఆహ్వానించుచున్నారు.

సరస్వతీ యా సరథం యథాథోక్థై స్వధాభిర్దేవి పితృభిర్మదంతి. (18-1-1 + 18-2-2)

ఆహ్వానముచే సంతుష్టిజెందిన సరస్వతీదేవి స్వధాభోక్తలగు పితరులతో ఆనందముగ నున్నది.

ఉదీరతామవర ఉత పరాస ఉన్మధ్యమాః పితరః సోమ్యాసః
అసుమ్ యఈ యురవృకా ఋతజ్ఞాస్తేనో వన్తు పితరోహవేషు

నికృష్ట, ఉత్కృష్ట, మధ్యమ శ్రేణులయందలి పితృగణము సోమరసమును సంపాదించి యజమాని ప్రాణమును రక్షించుచున్నారు. వారు అహింసకులును, సత్యవిదులునై

యున్నారు. వారు మనచే ఆహ్వానింపబడి మనలను రక్షించె దరు గాక.

ఇదం పితృభ్యో నమో అస్త్వద్య యే పూర్వాసో య ఉపరాస ఈయుః
యే పార్థివే రజస్యా నిషత్తా యే వా నూనం సువృజనాసు విక్షు॥

ఇంతకు క్రితమే పితృలోకమునకు పోయిన పితరుల కును, ఇంకను భూలోకమందున్న పితరులకును. పదిదిశలయందు వ్యాపించియున్న పితరుల కందరకును నమస్కరింపుచున్నాను.

మా త్వా వృక్షస్సంబాధిష్ట మా దేవీ పృథివీ మహీ.
లోకం పితృషు విత్త్వైధస్వ యమరాజసు

ఓ ప్రేతమా! నిన్ను వృక్షములు బాధింపకుండును గాక! పృథ్వి బాధింపకుండునుగాక! నీవు యమరాజుయొక్క లోకము నకు పోయి అచట పితృలోకమునందు సుఖముగా నివసింపుము.

"ఆయన్తు నః పితరః స్వ్యాసః స్యోనం కృణ్వన్తః ప్రతిరన్తం ఆయుః"

ఈ యజ్ఞమున మా పూర్వజులగు పితృగణము వచ్చును గాక! వారు తృప్తి జెంది, మాకు సుఖమును, ఆయుస్సును ఇచ్చె దరుగాక!

యే నిఖాతా యే పరోప్తా యే దగ్ధా యే చోద్ధితాః
సర్వాంస్తానగ్న ఆవహ పితౄన్ హవిషే అత్తవే॥

ఓ అగ్ని! భూమియందు పూడ్చబడినట్టియు, దూరదేశ ములయందు పారవేయబడినట్టియు, తగులబెట్టబడినట్టియు మా పితరులందరును పితృలోకమునందున్నవారగుటచే వారి నందరను మాచే ఒసంగబడిన హవిర్భోజన మొనర్చుటకు ఇచ టికి తీసికొని రమ్ము.

యే అగ్నిదగ్ధా యేచ అనగ్నిదగ్ధా మధ్యేదివః స్వధయా మాదయన్తే
త్వంతాన్ వేత్థ యదితే జాతవేద స్వధయాయజ్ఞం స్వధితింజుషన్తామ్||

ఓ అగ్నీ! అగ్నియందు తగులబెట్టబడియును, భూమియందు పూడ్చబడియును, ఇప్పుడు స్వధాపుష్టులై ద్యులోకమునందు ఆనందించుచున్న **మా పితరులను** నీవు ఎరిగియుండిన యెడల, వారు మాచే ఒసంగబడిన స్వధవలన తృప్తులగునట్లు, వారితో చెప్పుము. నిత్యనైమిత్తిక పితరులనుగురించి చెప్పబడిన ఇట్టిప్రమాణములనేకములు వేదమునందున్నవి. మనుసంహిత తృతీయాధ్యాయమునం దిట్లు వ్రాయబడియున్నది.

అక్రోధనాః శౌచపరాః సతతం బ్రహ్మచారిణః
న్యస్తశస్త్రా మహాభాగాః పితరః పూర్వదేవతాః||
మనోర్హైరణ్యగర్భస్య యే మరీచ్యాదయః సుతాః
తేషామృషీణాం సర్వేషాం పుత్రాః పితృగణాః స్మృతాః||
విరాట్ సుతాః సోమసదః సాధ్యానాం పితరః స్మృతాః
అగ్నిష్వాత్తాశ్చ దేవానాం మరీచా లోకవిశ్రుతాః||
దైత్య దానవ యక్షాణాం గంధర్వోరగ రక్షసామ్
సుపర్ణకిన్నరాణాంశ్చ స్మృతాబర్హిషదోఽత్రిజాః||

సోమపానామవిప్రాణాం క్షత్రియాణాం హవిర్భుజః
వైశ్యానామాజ్యపానామ శూద్రాణాంతు సుకాలినః||
సోమపాస్తు కవేః పుత్రా హవిష్మంతోఽఙ్గిరసః సుతాః
పులస్త్యస్యాజ్యపాః పుత్రావసిష్ఠస్య సుకాలినః||
అగ్నిదగ్ధానగ్నిదగ్ధాన్ కావ్యాన్ బర్హిషదస్తథా
అగ్నిష్వాత్తాంశ్చ సౌమ్యాంశ్చ విప్రాణామేవ నిర్దిశేత్||
యఏతేతు గణాముఖ్యాః పితౄణాం పరికీర్తితాః
తేషామపీహ విజ్ఞేయం పుత్రపౌత్రమనంతకమ్||

పితృగణము క్రోధశూన్యులును, శౌచపరాయణులును, సదాబ్రహ్మచారులును, శస్త్రత్యాగులును, మహాత్ములును, దేవతలకంటె పూర్వులు నై యున్నారు. బ్రహ్మపుత్రుడగు మనువు యొక్క పుత్రులగు మరీచాదుల కుమారులందరును సోమపాది పితృగణమని పిలువబడుదురు. వారిలో సోమసద నామక విరాట్టుని పుత్రులు సాధ్యులయొక్క పితరులై యున్నారు. అగ్నిష్వాత్తాది మరీచి పుత్రగణము దేవతలయొక్క పితరులై యున్నారు. బ్రాహ్మణులయొక్క పితరులు సోమప గణమును, క్షత్రియులయొక్క పితరులు హవిర్భుజ గణమును, వైశ్యుల యొక్క పితరులు ఆజ్యప గణమును, శూద్రులయొక్క పితరులు సుకాలిన గణమునై యున్నారు. బర్హిషదాది అత్రిపుత్ర గణము దైత్య, దానవ, యక్ష, గంధర్వ, సర్ప, రాక్షస, సుపర్ణ, కిన్నరాదుల కందరకును పితరులై యున్నారు. భృగు పుత్రగణము సోమపులును, అంగిరః పుత్రగణము హవిర్భుజులును, పులస్త్య పుత్రగణము ఆజ్యపులును, వసిష్ఠ పుత్రగణము సుకాలినులునై యున్నారు. అగ్నిదగ్ధ, అనగ్నిదగ్ధ, కావ్య, బర్హిషద, అగ్నిష్వాత్త, సౌమ్యాదులు బ్రాహ్మణులయొక్క పితరులై యున్నారు.

కావున ఇంజనీరులను, డాక్టర్లను, అగ్నిష్వాత్తాది పితరులని వ్యాఖ్యానము చేయుట శాస్త్రవిరుద్ధమై యున్నది.

పితృలోకము ఆనందమయమని శ్రుతులయందు చెప్పబడియున్నది. బృహదారణ్యకమునం దిట్లు చెప్పబడియున్నది:-

"స యో మనుష్యాణాం రాద్ధః సమృద్ధో భవత్యన్యేషా మధిపతిః సర్వైః మానుష్యకైర్భోగైః సంపన్న తమః స మనుష్యాణాం పరమ ఆనందోఽథ యే శతం మనుష్యాణా మానందాః స ఏకః పితౄణాం జితలోకానా మానందః"

ఈ ప్రపంచమునందు మహారాజుగా సకల లౌకిక సుఖముల ననుభవించుటలోని ఆనందముకన్న, నూరు రెట్లధికమగు ఆనందము పితృలోకమునందు లభించును. మర్త్యలోకమందలి ఒకనెల పితృలోకమందలి ఒక అహోరాత్రమగును. ఈ అహోరాత్రి క్రమము ననుసరించి పితరులనేక సంవత్సరములు జీవింతురు. కడకు తమకర్తవ్యమును, సాధనను పూర్తి యొనర్చుకొని దైవరాజ్యమునందు సహితమట్టి అభ్యుదయము నే పొందుదురు.

నైమిత్తిక పితృగణము భోగకాల పర్యంతమును పితృలోకమునందుండి తదనంతరము మరల ఈ లోకమునందు జన్మించును.

ఇక పరలోక విజ్ఞాన సారాంశమేమన ప్రతి బ్రహ్మాండమును 7 ఊర్ధ్వలోకములుగను, 7 అధోలోకములుగను విభాగింపబడి యున్నది. ఈ 14 విభాగములలోని మధ్యభాగము నకు భూర్లోకమని పేరు. భూర్లోకము మరల 4 విధములుగ భాగింపబడినది. అవి మృత్యులోక. ప్రేతలోక. నరకలోక, పితృలోకములని పిలువబడును. ఏదైన ఉగ్రమగు పుణ్యమొనర్చినవాడు మాత్రమే దేవభోగము లనుభవించుటకు భువఃస్వః

ఆపై 6 లోకములకును, అసురీ భోగముల ననుభవించుటకు అతలవితలాది క్రింది 6 లోకములకును పోవును. అన్నింటికిని భూర్లోకమే కేంద్రమై యున్నది. కాని, ఇదియొక అసాధారణ నియమము. అఖండమగు తపస్సువలన గొప్ప పుణ్యమును సంపాదించిననేగాని భూర్లోకమునుండి ఎవరలకు పోజాలదు. కావుననే భూర్లోకముతో సంబంధముగల 3 సూక్ష్మలోకము లనే పరలోకములని మన శాస్త్రములయందు వ్యవహరింపబడి యున్నది. ప్రేతలోకమునకు భేతాళాది గణములును, నరక లోకమునకు యమదూతలును, పితృలోకమునకు దేవదూత లును జీవుని తీసికొని పోదురు.

ఇక ప్రసంగవశమున స్వర్గలోకము గూర్చి సంక్షిప్త ముగ వివరించెదను. దీనినే మహేంద్రలోకమందురు. యోగ భాష్యమునం దిట్లు వ్రాయబడి యున్నది:-

"మహేంద్ర నివాసినః షడ్దేవ నికాయాః. త్రిదశ అగ్నిష్వాత్తా యామ్యాః తుషితా అపరినిర్మిత వశవర్తినః పరినిర్మిత వశవర్తినశ్చేతి, సర్వే సంకల్పసిద్ధా అణిమాద్యైశ్వ ర్యోపపన్నాః కల్పాయుషో బృందారకా కామభోగిన ఔప పాదిక దేహా ఉత్తమానుకూలాభి రప్సరోభిః కృతపరివారాః"

మహేంద్రలోకమునందు త్రిదశ, అగ్నిష్వాత్తా, యామ్య, తుషిత, అపరినిర్మిత వశవర్తి, పరినిర్మిత వశవర్తి యను 6 విధములగు దేవతలున్నారు. వారు సంకల్ప సిద్ధు లును, అణిమాది ఐశ్వర్య యుక్తులును, కల్పాంత ఆయుర్యుక్తు

లును, పూజ్యులును, కామ భోగులును అయోని సంభవులునై యున్నారు. వారు సౌందర్యవతులగు అప్సరలతో ఎల్లప్పుడును విహరించుచున్నారు. మహాభారతము, వనపర్వమునం దిట్లున్నది:-

ఉపరిష్టాదస్య లోకస్య యోయం స్వరితి సంజ్ఞితః
ఊర్ధ్వగః సత్పథః శశ్వద్దేవయాన చరోమునే।
నాతప్త తపసః పుంసోనా మహాయజ్ఞ భాజినః
నానృతా నాస్తికాశ్చైవ తత్ర గచ్ఛంతి ముద్గల
ధర్మాత్మనో జితాత్మానః శాన్తా దాన్తా విమత్సరాః
దాన ధర్మరతా మర్త్యాః శూరాశ్చాహ బలక్షణాః
తత్ర గచ్ఛంతి ధర్మాగ్ర్యం కృత్వా శమదమాత్మకమ్
లోకాన్ పుణ్యకృతాన్ బ్రహ్మన్ సద్భిరాచరితాన్ నృభిః
దేవాః సాధ్యాస్తథా విశ్వేతథైన చ మహర్షయః
యామాధామాశ్చ మౌద్గల్య గంధర్వాప్సరస స్తథా॥
ఏషాం దేవనికాయానాం పృథక్ పృథగనేకశః
భాస్వన్తః కామసంపన్నా లోకాస్తేజోమయాః శుభాః॥
త్రయస్త్రింశత్ సహస్రాణి యోజనాని హిరణ్మయః
మేరుః పర్వతరాడ్యత్ర దేవోద్యానాని ముద్గల॥
నందనాదీని పుణ్యాని విహారాః పుణ్యకర్మణామ్
నక్షుత్పిపాసే న గ్లానిర్న శీతోష్ణే భయంతథా॥
బీభత్సమశుభం వాసి తత్రకించి న్నవిద్యతే
మనోజ్ఞాః సర్వతోగంధాః సుఖస్పర్శాశ్చ సర్వశః॥
శబ్దాః శ్రుతిమనోగ్రాహ్యా సర్వతస్తత్ర వైమునే
నశోకోనజరాతత్ర నాయాస పరిదేవనే॥
ఈదృశ స్సమునేలోకః స్వకర్మ ఫలహేతుకః
సుకృతేస్తత్ర పురుషాః సంభవన్త్యాత్మ కర్మభిః॥

తైజసాని శరీరాణి భవంత్యత్రోపపద్యతామ్
కర్మజాన్యేవ మౌద్గల్య న మాతృపితృజాన్యుత॥
న సంస్వేదో న దౌర్గంధ్యం పురీషం మూత్రమేవ చ
తేషాం న చ రజో వస్త్రం బాధతే తత్ర వై మునే॥
న మ్లాయంతి స్రజస్తేషాం దివ్యగంధా మనోరమాః
సంయుజ్యంతే విమానైశ్చ బ్రహ్మన్నేవంవిధాశ్చ తే॥
ఈర్ష్యాశోకక్లమాపేతా మోహామాత్సర్యవర్జితాః
సుఖిస్స్వర్గజితస్తత్ర వర్తయంతే మహామునే॥

అనగా పైభాగమందలి 3వ లోకమునకు స్వర్గలోకమని పేరు. తపోహీన, యజ్ఞహీన, అసత్యపరాయణులగు నాస్తికు లెవ్వరును దీనిలోనికి పోజాలరు. శాంతులును, దాంతులును జితాత్ములును, సమరవీరులునగు పురుషులు మాత్రమే ఈలోకమునకు పోగలరు. దేవ - సాధ్య - విశ్వ - మహర్షి - యామ - ధాము, గంధర్వ అప్సరాది తేజోమయ లోక సమూహ మంతయును స్వర్గలోకాంతర్గతమై యున్నది. అచట 3000 యోజనముల పొడవుగల మేరుపర్వతమును, నందనాది ఉద్యాన సమూహములు నున్నవి. వానియందు దేవతలు విహరింపుచుందురు. ఆకలి, దప్పి, గ్లాని, భయము అశుభము మొదలగు నవేవియును అచట లేవు అచట శీతల మంద సుగంధ పవనమును, హృదయమోహన సంగీతమును ఆనందమును నొసంగుచుండును. అచట శోకము, దుఃఖము, ముసలితనము శ్రమ యనునవి లేశమాత్రమైనను లేవు. పుణ్యబలమువలన అచటికి పోవెడి జీవులకు కర్మజమగు తైజస శరీరము లభించును మాత పితల వలస అచట శరీర ముద్భవించదు. స్వేద, మలమూత్ర, దుర్గం

ధాదులచే జనించు వస్త్రములు అపవిత్రములు కావు. స్వర్గవాసుల గళమునందు ధరించెడి పూలమాలలు ఎన్నటికిని వాడిపోవు. ఈర్ష్యాశోక శ్రమాదులు లేక, మోహమాత్సర్యాదులు లేక - వారు ఆనందముగా ఆలోకమునందు నివసించెదరు.

కఠోపనిషత్తునందిట్లున్నది —

> స్వర్గేలోకే నభయం కించనాస్తి న తత్ర త్వం న జరయా బిభేతి
> ఉభే తీర్త్వా అశనాయాపిపాసే శోకాతిగో మోదతే స్వర్గలోకే॥

స్వర్గలోకమునందు భయము - ముసలితనము - ఆకలి - దప్పి శోకము అనునవి లేక - స్వర్గవాసులు ఆనందించుచుందురు.

> యన్న దుఃఖేన సంభిన్నం నచగ్రస్త మనంతరమ్
> అభిలాషోపనీతంచ తత్సుఖం స్వఃపదాస్పదమ్॥

స్వర్గమునందు సుఖము దుఃఖముతో కలిసి యుండలేదు. సుఖముయొక్క అనంతరముకూడ దుఃఖము ప్రాప్తించదు. కోరినంత మాత్రముననే సకలపదార్థములును లభించును.

అధర్వవేదము 4-34-2నందిట్లున్నది:—

> అనస్థాః పూతాః పవనేన శుద్ధాః శుచయః శుచిమపి యంతి లోకమ్
> నైషాం శిశ్నం ప్రదహాతి జాతవేదాః స్వర్గే లోకే బహు స్త్రైణమేషామ్

ఎముకలు లేనిదియును, పవిత్రమును, నిర్మలవాయుయుతమును - కామాది రహితమునగు స్వర్గమునకు పుణ్యాత్ములు మాత్రమే పోవుచున్నారు. అచట విహరించుటకు అప్సరసలున్నారు. మరియు 4-34-6లో, —

> ఘృతహ్రదా మధుకూలాః సురోదకాః క్షీరేణ పూర్ణా ఉదకేన దధ్నా
> ఏతాస్త్వా ధారా ఉపయంతు సర్వాః స్వర్గే లోకే మధుమత్పిన్వమానాః

దానియందు నేతి సెనగుప, లున్నవి. తేనెకాల్వ లున్నవి. అమృత జలమున్నది మడుగు. పాలప్రవాహము లున్నవి.

[illegible]
[illegible] పితరశ్చ పురా॥

ఎవరు పుణ్యాత్ములు మృతిరో, ఆరోగ్యమగు శరీరము లతో ఆనందమనుభవింతురో, ఆ స్వర్గమునందు మనము మన మాతాపితలను, సమాగులను చూచెదముగాక.

ఆవిధముగా, వేదాది శాస్త్రములందు దనేక ప్రమాణములున్నవి. కావున, ఆధునికుల వెర్రిసందేహము లన్నియును పరిహాసాస్పదములు మాత్రమే!

ఇట్టులనే, భూతప్రేత పిశాచాదులను గురించియును, వానినుండి రక్షణను పొందుటను గురించియును అనేక ప్రమాణము లున్నవి.

"భూతవిద్యానామ దేవాసుర గంధర్వ యక్షరక్షః పితృపిశాచ నాగగ్రహాద్యుపసృష్టచేతసాం శాంతికర్మ బలి హరణాది గ్రహోపశమనార్థమ్"

(సుశ్రుతము. 1 అధ్యా) దేవా, అసుర, గంధర్వ, యక్ష రాక్షస, పితృ, పిశాచ, నాగ, క్రూరగ్రహాదులు ఆవేశించి నపుడు చేయబడెడి శాంతికర్మ బలిదానాదులే భూతవిద్య యనబడును.

సగ పాణ్డ పత్రికి గేస్తాం [illegible] చకారయేత్
[illegible] సన్నిహితంచాపి జుహుయాద్దవ్య వాహనమ్॥

(సుశ్రుతము 27అధ్యా) భూతచికిత్స నొనర్చునపుడు, ఆవాలను చల్లుట, నూనె దీపమును వెలిగించుట, అగ్నినిడుంచుట, హవన మొనర్చుట మొదలగు పనులొనర్ప వలయును.

యాః క్లాన్తాస్తమిషీచయో అక్షకామా మనోముహః
తాభ్యో గంధర్వపత్నీభ్యో అప్సరాభ్యో కరంనమః॥

(అధర్వ. 2-2-5) పిలుచునట్టియును, బలము గలిగినట్టియు, జూదమునందు గెలుచునట్టి, మనోహర రూపములుగల గంధర్వపత్నులగు అప్సరసలకు నమస్కరించుచున్నాను.

దర్శయ మాయాతుధానాన్ దర్శయ యాతుధాన్యః
పిశాచాన్ సర్వాన్ దర్శయేతి త్వారభ ఓషధే॥ (4-20-6)

హే ఓషధీ! నీవు నాకు రాక్షసులను, పిశాచములను చూపించెదవని, నేను నిన్ను సేవించుచున్నాను.

త్వయాపూర్వ మథర్వాణో జఘ్నూరక్షాం స్యోషధే
త్వయా జఘాన కశ్యపస్త్వయా కణ్వో అగస్త్యః॥ (4-37-1)

హే ఓషధీ! నీయొక్క ప్రభావమువలననే అథర్వ వేదులగు కశ్యప, కణ్వ, అగస్త్యాదులు రాక్షసులను చంపియున్నారు.

హైమంత్రములవలన, రాక్షసు లున్నారనియు, ఓషధీ! ప్రయోగమువలన వారిని నాశనమొనర్పవచ్చుననియు, గ్రహింపవలసి యున్నది.

యేషాం పశ్చాత్ ప్రపదాని పురః యాష్ణీ పురోముఖా
ఖలజా శకధూమజా ఉరుండా యేచమట్మటాః
కుంభముష్కా అయా శవః తానస్యా బ్రహ్మణస్పతే ప్రతీబోధేన నాశయ॥ (8-6-15)

ఓ అధర్వజ్ఞుడా! ఎవరియొక్క పాదములు వెనుకవైపు

నకు తిరిగియుండునో, ఎవరియొక్క మడమలును, ముఖమును ముందువైపునకు తిరిగియుండునో, ఎవరు పాదములయందు తిరుగుచుందురో. ఎవరు శిరము లేకపోయినను మటమట శబ్దమును చేయుచుందురో, ఎవరియొక్క ముష్కము కుండవలె నుండునో, ఎవరు అతిస్వరితముగ పరుగెత్తగలరో, అట్టి భూతములను ఆవాల ప్రయోగముతో నాశన మొనర్పుము.

పర్యస్తాక్షా అప్రచంకశా అస్త్రైణాః సంతుపండగాః
అవభేషజ పాదయ య ఇమాంసంవివృత్సత్యపతిః స్వపతిం స్త్రియం ॥

చంచల నేత్రములను, వంగిపోయిన నడుమును కలిగి పాదములు లేకుండగనే నడిచెడి భూతములు, ఓ సర్షపా! ఈ స్త్రీనుండి తీసివేయుము.

యే ఆమ్నంజాతా మారయంతి సూతికా అనుశేరతే
స్త్రీభాగాన్ పింగో గంధర్వాన్ వాతో అభ్రమివాజతు (8-6 19)

ఏ భూతములు గర్భమును నాశన మొనర్చుచున్నవో గర్భవతిని బాధించుచున్నవో, స్త్రీ రూపమును ధరించి బాలింతరాలివద్ద పడుకొనుచున్నవో ఆ భూతముల నన్నింటిని తెల్ల ఆవాలు నాశనమొనర్చును గాక!

యే సూర్యాత్ పరిసర్పంతి స్నుషేవ శ్వశురాదధ
బజశ్చ తేషాం పింగశ్చ హృదయేధిని విధ్యతాం॥ (3-6-24)

భర్తనుచూచిన భార్య చాటునకుపోయినట్లే, సూర్యుని చూచి దాగుకొనుచున్న భూతములను శ్వేతసర్షపములు బాధించును గాక.

తం మాషాజ్యం కృత్వా ప్రహిణోమిదూరమ
సగచ్ఛ త్వప్సుషదో ప్యగ్నీన్॥ (12-2-4)

నేను ఆ భూతమును నేతిలో ఉలవలనుకలిపి పోగొట్టు చున్నాను అది జలమునకో, అగ్నికో పారిపోవును గాక!

న్తైనం రక్షాంసి న పిశాచాః సహంతే దేవానామోజః ప్రథమజం హ్యేతత్
యో బిభర్తి దాక్షాయణం హిరణ్యం స జీవేషు కృణుతే దీర్ఘమాయుః॥
(19. 26. 2)

దేవతలయొక్క ఏ మొదటి తేజము దాక్షాయణ హిరణ్యమును ధరింపుచున్నదో, ఆ తేజమును రాక్షస, పిశాచాదు లేవియును బాధింపజాలవు.

శృంగాభ్యాం రక్షో నుదతే మూలేన యాతుధాన్యః
మధ్యేన యక్ష్మం బాధతే నైనం పాప్మాతి తత్రతి (19-26-2)

ఈ మణి తన అగ్రభాగముతో రాక్షసులను, మూల భాగముతో పిశాచములను మధ్యభాగముతో రాజయక్ష్మను నాశనమొనర్చును. పాపులు దీనిని పొందజాలరు. దీనినే నీల మణి యందురు.

ఇట్టి మంత్రములు వేలకొలదిగా అథర్వణ వేదమునందు కాన్పించుచున్నవి. వీనివలన భూతయోని సత్యమనియు, మణి మంత్రాదులతో వానిని పారద్రోలవచ్చు ననియు తెలిసికొనగల్గితిమి. ఈ విషయమును అనేకులు పాశ్చాత్య విద్వాంసులు సహితము అంగీకరించినట్లు ప్రమాణములను చూపించియే యున్నాము. కావున పరలోకమును గూర్చియును, జన్మాంతర తత్త్వమును గూర్చియును పాఠకులు గ్రహించి కర్తవ్యమును నిర్వర్తించుదురనియే విశ్వసించుచున్నాము.

సంపూర్ణము.